Torsdag den 19. december 2019

P9_TA(2019)0112

Voldelig nedkæmpelse af de seneste protester i Iran

Europa-Parlamentets beslutning af 19. december 2019 om den voldelige nedkæmpelse af de seneste protester i Iran (2019/2993(RSP))

(2021/C 255/13)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, herunder den seneste af 19. september 2019 om Iran, navnlig situationen for kvinderettighedsforkæmpere og fængslede EU-borgere med dobbelt statsborgerskab ([1]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 4. februar 2019 om Iran,

— der henviser til erklæringen af 8. december 2019 på vegne af EU fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Josep Borrell Fontelles, om de seneste protester i Iran,

— der henviser til erklæringen af 21. november 2019 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om udviklingen i Iran,

— der henviser til Rådets afgørelse af 12. april 2018 om at forlænge sine restriktive foranstaltninger med yderligere 12 måneder som reaktion på alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Iran,

— der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,

— der henviser til de respektive EU-retningslinjer vedrørende dødsstraf og vedrørende tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettigheder hvad angår ytringsfrihed online og offline,

— der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om EU's strategi over for Iran efter atomaftalen ([2]),

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 73/181 af 17. december 2018 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,

— der henviser til redegørelsen fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran af 30. januar 2019,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Iran er part i,

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at titusindvis af mennesker fra hele Iran, som repræsenterer alle segmenter af samfundet, har udøvet deres grundlæggende ret til forsamlingsfrihed og har givet udtryk for deres økonomiske utilfredshed med stigningen i brændstofpriserne på mindst 50 % under de mest omfattende uroligheder i 40 år;

([1]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0019.
([2]) EUT C 215 af 19.6.2018, s. 86.

B. der henviser til, at de iranske sikkerhedsstyrker trods gentagne internationale opfordringer til tilbageholdenhed har brugt uforholdsmæssige midler og uforholdsmæssigt meget magt over for demonstranter; der henviser til, at de iranske sikkerhedsstyrker ifølge rapporter fra civilsamfundet åbnede ild mod ubevæbnede demonstranter, som ikke udgjorde nogen umiddelbar trussel, og angiveligt skød for at dræbe;

C. der henviser til, at mindst 304 personer, herunder børn, ifølge Amnesty International er blevet dræbt, og mange flere såret, og at tusindvis af demonstranter samt journalister, menneskerettighedsforkæmpere og studerende er blevet arresteret; der henviser til, at de iranske myndigheder ikke har offentliggjort de officielle dødstal og har nægtet at udlevere ligene af ofrene til deres familier;

D. der henviser til, at de iranske myndigheder den 16. november 2019 iværksatte en fem dage lang næsten total afbrydelse af alle former for internetkommunikation, hvorved de afskar folk i Iran fra næsten al online-kommunikation og forhindrede enhver informationsformidling om den brutale nedkæmpelse; der henviser til, at afbrydelse af internetkommunikation er en krænkelse af den grundlæggende ret til adgang til oplysninger, hvilket udgør en uforholdsmæssig begrænsning af ytringsfriheden og er blevet en gængs fremgangsmåde fra myndighedernes side;

E. der henviser til, at Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om EU's strategi over for Iran efter atomaftalen ([3]) fremhæver betydningen af at opretholde EU's retningslinjer om menneskerettigheder, herunder om menneskerettighedsforkæmpere, i forbindelserne mellem EU og Iran;

F. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere, journalister, advokater og onlineaktivister i Iran fortsat udsættes for chikane, vilkårlig anholdelse, tilbageholdelse og retsforfølgning på grund af deres arbejde; der henviser til, at Irans efterretningsministerium og andre styrker har indledt en alvorlig skærpelse af deres undertrykkelse af civilsamfundet; der henviser til, at 77 medlemmer af den reformistiske opposition, hovedsagelig tilhørende Participation Front-partiet, udsendte en åben erklæring, der fordømte den overdrevne brug af magt til at undertrykke demonstrationerne; der henviser til, at nogle af dem blev indbragt for domstolene i Iran for at »sprede propaganda mod Den Islamiske Republik«, og at to blev arresteret, nemlig Mohammad Kianoosh Rad og Mehdi Mahmoudian;

G. der henviser til, at de iranske domstole ofte forsømmer at sikre en retfærdig rettergang, idet folk er blevet nægtet adgang til advokatbistand og besøg af repræsentanter fra konsulater, FN eller humanitære organisationer, og at domstolene tillader brug af tilståelser opnået under tortur som bevismateriale; der henviser til, at der ikke findes nogen uafhængige mekanismer til ansvarliggørelse inden for retsvæsenet, og at der fortsat hersker alvorlig bekymring over politiseringen af dommere, navnlig dem, der præsiderer over revolutionsdomstolene;

H. der henviser til, at mange personer med dobbelt statsborgerskab (EU/Iran) frihedsberøves for deres menneskerettighedsaktivisme eller akademiske arbejde; der henviser til, at to franske forskere siden juni 2019 har været fængslet i Iran, nemlig Fariba Adelkhah og, som for nylig bekræftet, Roland Marchal;

1. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier; ønsker de tilskadekomne god og snarlig bedring;

2. beklager Irans udbredte og uforholdsmæssigt store magtanvendelse over for ikkevoldelige demonstranter, som blot udøver deres ret til ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger; understreger, at sådanne foranstaltninger er uacceptable, og opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at bekendtføre det samlede antal dødsfald og tilbageholdelser, straks at gennemføre en upartisk, uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af anklager om overdreven magtanvendelse, herunder direkte angreb på demonstranter fra sikkerhedsstyrkernes side, og holde alle, der begår vold, ansvarlige;

3. kræver, at alle demonstranter, menneskeretsforkæmpere og journalister, der på nuværende tidspunkt tilbageholdes i Iran for at udøve deres legitime ret til ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, løslades uden betingelser; kræver endvidere, at myndighederne informerer alle familier om, hvor deres tilbageholdte slægtninge befinder sig, og opfordrer til, at advokater og internationale observatører får uhindret adgang til alle dem, der er blevet tilbageholdt under demonstrationerne, og at det internationale samfund oplyses om de tilbageholdtes identitet; gentager Parlamentets tidligere opfordringer til, at Nazanin Zaghari-Ratcliffe og mange andre, der er blevet ulovligt tilbageholdt, løslades;

([3]) EUT C 215 af 19.6.2018, s. 86.

4. fordømmer på det kraftigste Irans beslutning om at afbryde internetadgangen til globale net, hvilket har forhindret kommunikation og en fri informationsstrøm for iranske borgere; understreger, at sådanne handlinger udgør en klar krænkelse af talefriheden; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at ophæve alle blokeringer af onlinebaseret kommunikation og onlinebaserede tjenester;

5. understreger, at grundlæggende rettigheder såsom ytrings- og forsamlingsfrihed altid skal respekteres, og opfordrer de iranske myndigheder til at leve op til deres internationale forpligtelser, herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;

6. opfordrer De Forenede Nationer, navnlig Menneskerettighedsrådet, til straks at foranledige en omfattende undersøgelse af de begivenheder, der har fundet sted i de seneste uger under ledelse af FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Iran, med henblik på at kaste lys over påstandene om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i landet siden protesterne begyndte og opfordre Iran til at give fuld og ubegrænset adgang til dem, der foretager denne undersøgelse;

7. minder om sin beslutning af 19. september 2019; beklager dybt de manglende fremskridt i sagerne vedrørende personer med dobbelt statsborgerskab (EU/Iran), der er tilbageholdt i Iran; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til øjeblikkeligt at løslade Roland Marchal og Fariba Adelkhah samt alle de menneskerettighedsforkæmpere, der er blevet fængslet og dømt for blot at udøve deres ret til ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger;

8. opfordrer EU, herunder NF/HR, til at fortsætte at tage menneskerettighedsspørgsmål op over for de iranske myndigheder i bilaterale og multilaterale fora, navnlig i forbindelse med den politiske dialog på højt plan mellem EU og Iran;

9. udtrykker på ny sin fulde støtte til Sakharovprismodtagerne Nasrin Sotoudeh og Jafar Panahi; beklager, at Nasrin Sotoudeh stadig er fængslet og afsoner en dom på 33 år og 148 piskeslag, og insisterer på, at hun skal løslades øjeblikkeligt og betingelsesløst; opfordrer de iranske myndigheder til at ophæve det rejseforbud, som Jafar Panahi har været underlagt siden 2010;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den øverste leder af den Islamiske Republik Iran, præsidenten for Den Islamiske Republik Iran og medlemmerne af det iranske Majlis.